

[Elsa Zeuthen.]

eftersom alle fandt det rimeligt at bringe ydelserne på Færøerne så nær som muligt på niveau med dem i den øvrige del af riget, var det ikke den danske rigsdags sag at blande sig i enkelthederne. Man var ganske klar over, at det drejede sig om en relativt stor udgiftsforøgelse. Det samme kan siges denne gang, hvor det drejer sig om en endnu forholdsvis større forøgelse af udgifterne. Men dels bærer Færøerne selv deres del af udgifterne, dels må vi alle anerkende det berettigede i, at færingerne med hensyn til den her behandlede sociale sikring ikke skal være dårligere stillet end den øvrige danske befolkning.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget om folkepension, at bruttoindkomsterne ikke kendes for Færøerne; da et lignende forhold også spillede en rolle ved lovforslagenes behandling i 1949, vil jeg gerne — i tilslutning til, hvad det ærede medlem fru Hanne Budtz spurgte om — spørge, om den højt-ærede socialminister kan give os oplysning om, i hvilket forhold de her foreslåede ydelser står til indtægtsforholdene på Færøerne.

I øvrigt vil jeg sige, at da det her drejer sig om lovforslag, der indfører helt nye principper for Færøernes vedkommende, vil jeg mene, at en kort udvalgsbehandling vil være på sin plads. Bortset herfra skal jeg udtrykke mit partis velvillige indstilling til en hurtig gennemførelse af de foreliggende lovforslag.

Gøting: Det må vel siges at være rimeligt, at de færøske regler om hjælp til gamle og invalider ajourføres og bringes mere i overensstemmelse med de regler og det niveau, der er gældende i den øvrige del af riget, og det er mit indtryk, at den højt-ærede socialminister er sluppet helt godt fra de foreliggende lovforslag. Jeg kan dog ikke komme uden om, at forslaget om indførelse af et mindstebeløb, som skal udbetales til alle over 67 år uanset indtægtsforhold, ikke tiltaler mig. Man kan ikke forlange, at vi skal hykle nogen større be-

gejstring for netop dette punkt. På den anden side må jeg erkende, at der må være en vis konsekvens i lovgivningen her og dér.

Til gengæld kan jeg gå helt ind for forslaget om automatisk pristalsregulering, idet jeg naturligvis må gå ud fra, at det bliver det færøske prisniveau, der lægges til grund herfor. Jeg skal i øvrigt ikke gå dybere ind på enkeltheder i de to lovforslag, men nøjes med at tilsiige forslagene støtte i udvalget.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske gruppe hilser med tilfredshed, at man nu for den færøske befolkning vil gennemføre folke- og invalidepension i overensstemmelse med, hvad der er gennemført for den danske befolkning, ligesom vi med tilfredshed ser på forslaget om, at pensionerne fremtidig skal være undergivet automatisk pristalsregulering.

Efter vor opfattelse burde man allerede tidligere, i 1956, da loven om folke- og invalidepension blev vedtaget for den danske befolkning, have haft Færøerne med. Nu kommer den færøske befolkning først med 2 år efter, at den danske befolkning har fået folke- og invalidepension, og færingerne skal efter forslaget have de økonomiske forbedringer gradvis i løbet af 2 år, bortset fra mindstepensionen til de bedrebemidlede, der foreslås ydet allerede fra starten, 1. oktober i år. Det er jo et spørgsmål, om denne gradvise overgang er nødvendig, når færingerne allerede har ventet i 2 år på folkepensionen; jeg kan i hvert fald slet ikke finde det retfærdigt, at man straks og i fuld udstrækning giver folkepensionens mindstebeløb til de økonomisk bedst stillede, medens man for de mindrebemidlede foreslår en gradvis overgang, således at de først får fuld folke- og invalidepension 1. april 1961. Det er ingen hemmelighed, at den kommunistiske gruppe ved gennemførelsen af folke- og invalidepension her i landet gik imod, at man indførte mindstepensionen til de bedst bemidlede; med den motivering, at